

Politični pregled.

Božično darilo za kmete. Lansko leto je dobilo avstrijsko kmetijstvo od državne zbornice božično darilo, katerega čuti še danes v nazadovanju svojega gospodarstva. In letos moramo poročati zopet o takem žalostem božičnem darilu. Ravno pred božičnimi prazniki je namreč avstrijska državna zbornica z enim glasom večine sprejela t. zv. „Ermächtigungsgesetz“, to je ono postavbo, ki daje vladi pravico, podaljšati nesrečno trgovinskopogodbo s Srbijo. Vlada je dosegla s tem glasovanjem veliki uspeh. Ali avstrijsko kmetijstvo je glede živinoreje zelo oškodovano. Tej postavi sledile bodejo kmalu trgovinske pogodbe z Bulgarijo in Rumunsko. Tudi te bodejo sprejeli. In potem se bode pač tudi dovolilo uvoz mesa iz Argentine. To bodejo smrtni udarci za avstrijsko živinorejo, ki se že doslej vsled nesrečne vladine politike ni mogla razvijati. Vbogi kmetje!

Glede bede na Koroškem, zlasti v okraju Velikovec, vložil je napredni poslanec Nagele v državni zbornici nujnostni predlog. Omenil je zlasti hudo pomanjkanje krme, ki je nastalo vsled suše in poškodovanje poljskih plodov po mrčesju. Predlog zahteva: 1. c. k. vlado se opozarja, da naj potrebne poizvedbe takoj preskrbi in da naj težko poškodovanim občinam iz državnega denarja takoj primerno podporo podeli. 2. Državnim organom se naloži, da naj se pri dviganju davkov ozirajo na žalostne razmere kmetov in da naj zavlečejo eksekucije davkov ali pa naj davka v posebnih slučajih sploh odpišejo.

Srbska vlada je sklenila, da se pridruži predlogu avstro-ogrske vlade, da se podaljša trgovinska pogodba z obema državama provizorično zopet za tri mesece. Seveda, kajti le Srbija ima od te pogodbe dobiček!

Srbija pred bankerotom. Listi poročajo, da stoji Srbija pred velikansko katastrofo, v kateri bode kraljevska družina skoraj gotovo izginila. Dolgovi so od lanskega leta za 50 milijonov frankov narasli, dohodki iz davkov in monopolov pa grejo nazaj. Vlada si hoče izposoditi 200 milijonov. Ali vsi poznavalci razmer trdijo, da se ne da pomagati.

Roparski umori na Srbskem. Vlada na Srbskem je vpeljala splošno ljudsko oboroženje. Vsled tega se je zvišalo število roparskih umorov. Pretekli teden se je na Srbskem zgodilo 31 roparskih umorov. Vlada je zdaj izdala odredbo, da se mora vsakega roparskega morilca na smrt obsoditi. Pravzaprav sliši srbska vlada na vislice, ker je tako bedasto orožje neizobraženim bandidom v roke dala!

Dolgovi kralja Petra postajajo vedno bolj silni. Kralj ne more poplačati dolgove svojega sinčka Jurčka in je tudi ostavil plačila svojemu bratu princu Arsenu. Javnost ve za sledeče Peterčkove dolge: 1 milijon frankov pri neki berolinski banki; 600.000 pri neki dunajski banki; 1¼ milijona frankov pri neki francoski banki. In tako „spufana“ kraljevska družina bi se rada vojskovala. Svoj dolg naj raje poplača!

Srbi — za vojsko. Iz Srbije se vrnivši general Lipowatz je izjavil ruskim oficirjem odkrito, da bode Srbija najdalje v dveh mesecih Avstro-Ogrski vojsko napovedala(?).

Boji na meji. 23. dec. korakala je v bližini Zvornika ob reki Drina avstrijska orožniška patrolja. Drina je meja proti Srbiji. Kar nakrat zadonijo na srbski strani zahrbtno strel in eden avstrijskih orožnikov se zgrudi težko ranjen na tla. Orožniki so pričeli tudi streljati in so ubili dva Srba. Ne ve se še, je-li so bili to srbski kmetje ali vojaki. Vsekakor je položaj na meji zelo resen.

Srbski prestolonaslednik Jurček je sicer še moker za ušesi, ali dasi ima pa že precej. Listi poročajo, da znaša skupna svota njegovih dolgov 300.000 frankov. Večinoma je izdal ta denar v panslaviistične namene za pripravljanje ustaje. Vbogi revolver-Peter, ali ne moreš svojega propalega sinkoto pošteno prelasati? Za take pobaline velja le — brezovka!

Od črnogorske meje. Listi poročajo, da je glasom nekega vojaškega pisma večja četa Črnogorcev prišla čez avstrijsko mejo, da bi poskusila zastopiti vse studence. Med prebivalstvom je velikanski strah. Voda iz vseh vodnjakov se je odposlala na Dunaj, da se jo preišče. Vsi vodnjaki so vojaško zastraženi.

Nemščina v angleških šolah. Letna konferenca ravnateljev višjih šol na Angleškem je sklenila predlagati, da se vsi študenti iz poduka v nemščini, ker je to priporočati iz idealnih in praktičnih vzrokov. Angleži, ki so svetovni narod, uvidevajo velikanski pomen nemščine, naši prvaki pa kot člani malega naroda so tudi nasprotniki nemščine.

Klerikalni napadalec. Francoskega predsednika Fallieresa je neki klerikalni nahujkanec na cesti napadel in tepel. Kakor znano, so klerikalci na Francoskem pravcati ustaši in delajo v potrebi tudi z revolverji in bombami.

Vinska kriza v Italiji. V Italiji so pridelali v poslednjih letih toliko vina, da ni pridelana množina istega v nikakem pravem razmerju z odjemalci ali konsumenti. V letih 1886 do 1890 so pridelali redno vsako leto približno 30 milijonov hektolitrov. Leta 1907 so pa pridelali 54 milijonov hektolitrov. Ker spečajo ali prodajo le 34 milijonov, ostaja jim 16 milijonov hektolitrov. Ker so pridelali preveč vina, je cena istemu zelo padla. Vina srednje kakovosti, ki so se prodajala poprej po 30—40 lir hektoliter, so padla na 12—15 lir. V državi sami ne spečajo nič več vina, nego so ga poprej, a tudi izvozi se ga ne bogve koliko več, nego poprej. Na zunanjih trgih jim delajo konkurenco francoska vina, a vrh vsega je bila odpravljena leta 1907 avstrijska vinska klavzula, vsled česar ostaja tam onih 872.000 hektolitrov vina, ki se jih je uvažalo prej v Avstrijo.

Nabirajte nove naročnike. Čimveč naročnikov bode imel „Štajerc“, temvečji bode in temveč vsebine bode prinašal. Vsak prijatelj naj stori svojo dolžnost! **Zahtevajte „Štajerca“** po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah, kjer zahajajo naprednjaki. **Vsi na delo za edini napredni ljudski list!**

Boji v Brežicah na Savi.

Te dni podali so napredni poslanci Marckhl in tovariši v državni zbornici interpelacijo glede nečuvane prvaške gonje v Brežicah. Tej velezanimivi interpelaciji posnemamo:

Neki konzorcij slovenskih ljudskih hujskačev je vzpizoril proti mestni šparkasi v Brežicah bojkotni boj. V tem boju rabi seveda tudi najbolj nepoštena in zaničljiva sredstva. Žalibog v to pristojne oblasti proti temu hujskajočemu nastopanju ne delujejo dovolj odločno. Nasprotno, te ljudske hujskače se trpi in celo podpira v njih gonji.

Omenjeni prvaki konzorcij je pričel torej boj proti nemški šparkasi in to iz dveh razlogov: prvič zato, ker je šparkasa nemška in ker imajo prvaki edini cilj, uničiti in škodovati vsemu, kar je nemškega ali Nemcem prijaznega. Drugič pa zato, ker se je mislilo z oškodovanjem mestne šparkase zboljšati žalostni položaj prvaške posojilnice v Brežicah. Takega zboljšanja bi prvaška posojilnica nujno potrebovala. Kajti ta posojilnica ne stoji pod nobenim oblastvenim nadzorstvom. V svojem računskem zaključku za l. 1907 kaže prvaška posojilnica, da je splošno nazadovala in to glede števila svojih članov, glede naraščanja svojih vlog, kakor tudi glede svojih posojil. To naj dokazujejo številke! Leta 1907 je štela prvaška posojilnica v Brežicah na novih članih 363, na novih dolžnikih 668, na novih vlogah 973.466 K 56 h in na novo izplačanih posojilih 511.386 K 13 h. In eno leto pozneje (1907) je štela na novih članih 173 (za 190 manj kot prejšnje leto), na novih dolžnikih le še 413 (za 255 manj), na novih vložbah le še 701.654 K 04 h (torej za 271.812 K 52 h manj), na novo dovoljenih posojilih pa samo še 254.860 K 87 h (to je za 256.525 K 26 h manj!). V teh številkah se kaže velikansko nazadovanje prvaške posojilnice v Brežicah. Pri temu je treba še pomisliti, da ima prvaška posojilnica samo 20.000 K rezervnega sklada, nemška mestna šparkasa pa skoraj 3 krat toliko, to je 60.000 K.

V teh številkah se kaže vsa razlika med prvaško posojilnico in napredno mestno šparkaso! In edino zato skušajo prvaki tudi spodgrebsti vpliv nemške šparkase. Znani dr. Benko-Cvenkovič, ki je prišel v državni zbor, kakor Pilat v krščansko vero, je vložil vsled tega 14. p. m. interpelacijo, ki kar mrgoli neresnic in laži. Ta nesramni plod Benkovičevega jezuitizma se je potem razširjeval potom posebne, nepostavne izdaje zloglasne cunje „Posavska straža“. V tej cunji se napada na eni strani „Deutsches Haus“, na drugi pa šparkaso in sicer na tako falotski način, da ni za popisati. Kar se tiče društva „Nemški dom“, to prvaške lopove sploh nič ne briga. Brigajo naj se za svoje „narodne dome“ širom Štajerske, ki stojijo vsi pred polomom. Benkovičeva banda laže, da je „Nemški dom“ samo 160.000 K vreden. Res pa je, da ga cenijo strokovnjaki na 255.000 K. Zlagana je tudi trditev, da dolguje „Nemški dom“ mestni šparkasi brez hipotечnega pokritja 18.000 K. In zlagano je nadalje, da je šparkasa temu društvu 31.000 K posodila. Z eno besedo: — vse, prav vse prvaške trditve so nesramno obrekovanje. Vloge v mestni šparkasi so popolnoma varne in prvaška obrekovanja imajo edino ta namen, da bi oblast ogoljufala, vložnike vzemirila in šparkaso oškodovala. Ponavljamo pri temu še enkrat, da ima mestna občina Brežice jamstvo za vloge v mestni šparkasi, da je torej vsaka izguba naravnost izključena.

Potem navede Benkovičeva nemoralna cunja sedem slučajev dovoljenja posojil. V teh cenih Benkovič kar „po svoje“ vrednost hipotek. Svoje advokatske račune zna Benkovič veliko bolje ceniti... Res je, da znašajo dotične hipoteke sledečo vrednost: 11.400 K, 8.000 K, 40.000 K, 20.000 K, 6.000 K in 2.500 K. V vseh teh slučajih je dana za šparkaso popolna varnost in je temu še pripomniti, da raste vrednost hiš v Brežicah 5 let sem prav pomembno. Dokaz temu je zadruga „Lastni dom“, kateri načeljuje sam dr. Benkovič. Ta obstoji iz male hiše, katero je neka Marija Mrass l. 1903 za 15.400 K kupila in leta 1907 za 24.400 K prodala. V starih letih je narasla torej vrednost prvaške bajte za 9.000 K.

Prvaki naj bi torej le svoje „gospodarstvo“ opazovali. Zanimiv je v tem oziru „narodni dom“, ki je bil kupljen za 45.000 K. Danes je napisano v računu prvaške posojilnice, da je „narodni dom“ skoraj sedemkrat toliko, namreč 267.177 K vreden!!! Ali je to resnična vrednost? Ali je to sploh mogoče? Benkovič naj enkrat o tej zadevi govori.

Pa še nekaj števil iz „gospodarstva“ prvaške posojilnice v Brežicah. Hiša dr. Straška se je nakupila za 22.000 K; posojilnica jo je hipotечno obtežila z svoto 27.000 K. Realiteta št. 49 k. občine Trnje je bila l. 1907 kupljena za 1.800 K; posojilnica je dala isti dan nanjo 1.900 K. Hiša zakonskih Stolej se je nakupila za 4.000 K; prvaki „Lastni dom“ ji je posodil nato 7.400 K!!! In zdaj vprašamo: ali je to „gospodarstvo“?

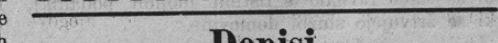
Taki ljudje, ki nimajo niti pojma o gospodarskem delu, ki mečejo s tujimi denarji okoli kakor svinja z otrobi, hočejo napadati in kritikovati fundirane resne napredne šparkase. Vložnikom mestne šparkase se ne more ničesar zgoditi. Prvaška podjetja pa bodejo začela pokati...

Pametni ljudje gredo torej v napredna podjetja...

Zima

je tu! Čuvajte nesrečne ptičke, ki so ji izročeni na milost in nemilost! Dajajte ptici hrano! Po leti vam bode vse stoterokrat poplačala!

Dopisi.

Iz ormoškega okraja. V mariborskem „Slov. sleparju“ je neko budalo pisalo v številki 49 na strani 4, da naš Velikonjedljski štacunar g. Škvorc daje med vs. mašo „Štajerca“ čitati in da ljudje tam ostajajo ter žganje pijejo. Kaj li

misli ta pokveka s tem? Da, ako bi se ravno kaj takega godilo, „Štajerca“ med sv. mašo brati, da bi bil to kakšni greh pri Veliki nedelji? Odgovorim mu: Ker čitajo po vesolnem svetu „Štajerca“ med sv. mašo, klerikalci, liberalci, lajki in popi, jih potisni v peklo. Ali ne znaš, da se sv. maše berejo v jutro od šeste ure do opoldan? Pojdi v večja mesta in prepričan boš. Torej pristevaj tudi sam svojo nogo glavo k tistim, ki med sv. mašo „Štajerca“ berejo, ker gotovo si ga predpoldan čital. H koncu pa še piše, da bi se dalo še marsikaj o gosp. Skvornce povedati. Res se bi in to te jaz oblehtim. Torej: Gosp. Skvornce je pobožen katolik kakor vsa njegova obitelj, resničen, pravičen, potrpežljiv, ne častihlepen, pač pa močna podpora siromakov!

Sv. Tomaž pri Ormužu. Ljubi „Štajerc“! Kaj vse počenjajo pri nas tvoji sovražniki, naši klerikalci in podrepani! Ako ne ubije eden drugega pa se obesi, ali se pa naje mišnice. Dne 8. decembra t. l. se je zastrupil zopet neki žganjepivec v naši župniji. Gotovo mu ti nisi tega kriv, kajti, kakor sem ga večkrat slišal da te je imenoval za „ptujsko kroto“, za „ptujskega hudiča“ in tako dalje. Bodi Bog usmiljen njegovi duši, ter naj pomaga ubogi vdovi in malim nedolžnim otročičom.

Kaplja pri Arnfelsu. Ljubi „Štajerc“, nekaj ti moram naznaniti iz naše fаре. Pred šestimi letni je k nam privdral neki mežnarček; je komaj en meter dolg. Ta človek najraje obcuje z ženskim spolom in je kriv enega nezakonskega otroka. Po 3. mesecu je otrok umrl in mati je hotela otroka s konduktom pokopanega imeti. Kaj se je zgodilo? Ko so otroka prinesli k cerkvi, pa ni hotel ne župnik in ne mežnar iti z mirščom na britof. Seveda, mežnar tega ni pustil, ker ni hotel biti oče. Ko je mati otroka potem hotela od cerkve iti, čakal jo je mežnarček pri vratih žagreda in jo je tam pretepeval ter jo ranil, ker jo je z marelom in z nogo pretepeval. To je bilo za tiste 3 mesece plačilo. Ta človek, ko je na Kapljo prišel, je bil reven, zdaj pa za celo faro hoče biti gospod. Ljubi gospod urednik, ta človek je na Kaplji veliko „Štajerca“ proč spravil; on je tudi mene nagovarjal, da ga naj pustim, tega pa jaz nisem storil. Prihodnjice več!

Iz Ragoznice. Srečno veselje v tem novem letu želim pisatelju v ljubljanskem listu. Tedaj mu svetujem, da naj se ne igra z menoj ker, veliko boljše kakor z menoj se raje igra s svojo materjo, da ne boš svojim starišem žalosti delal, marveč da boš vsaj svoji ljubi materi, katera je bila kot mati v veliki nevarnosti zavoljo tebe izročena, vsaj ta čas njenega življenja nekoliko veselja napravil. Ona pa te bode vse dni svojega življenja ljubila, kak svojega ljublenčka — Nacelna.

Buče pri Kozjem. Prihujljeni nam „Štajerc“. Blagovoli sprejeti od svojega nepoznanega, a vnetega pristaša, par vrstic o naših „vzornih“ liberalcih iz našega kraja, ki se tako radi ponášajo se svojim „narodnjaškim rodoljubjem“, češ, mi, jedino le mi smo prijatelji ljudstva, le mi se žrtvujemo za blagor ljudstva. — Seveda so to samo besede in koliko se sme liberalnim besedam še verjeti, kdo se še ni prepričal? Posebno pri nas na Bučah, kjer vladajo veliki neredi, so nas žalostne izkušnje privedle do tega prepričanja. Samo en slučaj: Kakor povsod, tako je bila tudi na Bučah pošta odprta ob nedeljah od 9—12 ure predpold. Ker je pri nas vedno rana sv. maša, radi bolehnosti g. župnika, zato so farani zamogli ob enem spolniti svojo versko dolžnost, in iti tudi na pošto, kar bi sicer radi daljave gotovo ne storili. Toda naš poštar, ki je pravi, pravcati privrženec „osrečujoč“ dohtarsko-liberalne stranke — je nakrat sprevidel, da je potreba pri pošti reformacije, — postavil se je torej za „Reformatorja“. V pojasnilo: Naš poštar Wach, opravlja poleg poštne službe tudi gostilniško obrt. Ker pa ni povsod pričujoč, torej ne more biti ob nedeljah, ki ima največ gostov, v gostilni in v poštne uradu obenem. In ko sprevi, da mu zaradi njegove odsotnosti v gostilni, gostilniški „kšeft ne gre več“, tedaj vloži prošnjo na pošto ravnateljstvo, naj mu olahkoči poštno službo s tem, da mu dovoli imeti pošto urad v nedeljo zaprt. Pošto ravnateljstvo mu je v toliko ugodilo prošnji, da

je sedaj pošt. urad na Bučah od 11—12 ure odprt. Seveda, ta preuredba je velike koristi za poštarja-gostilničarja; toda če morajo pri tem kaj stranke trpeti, kaj mu za to mar? Seveda, ker je „ljudski osrečevatelj“, mora ljudstvo „osrečevati“ na jeden ali na drug način. Koliko sitnosti imajo sedaj stranke s pošto?! Prašamo Te g. poštar: Kaj misliš, je-li občinstvo zaradi pošte, ali pošta zaradi občinstva?! Ako se v kratkem ne povrne stari red na pošto, prosili bomo pomoči na merodajnem mestu in upamo, da naša prošnja ne bode „glas vpijočega v puščavi“. Ali razumeš?! Zakaj se v uradu tako surovo obnašaš napram tistim, ki ne trobijo v Tvoj rog, ter jim skušaš na vsak način sitnosti delati? Ako se bo to še nadalje godilo, poročali bomo prihodnjič javnosti o Tvojih „dobrih delih“, nad katerimi se bode svet zgražal. Kje se še nahaja človek, ki bi verjel priliznjem besedam liberalnih škripcov, ki gledajo le na svojo lastno korist, kajti nesebičnosti ni opaziti v liberalnih vrstah, dasiravno se liberalni „Nar. List“ v imenu svoje stranke, toliko ponaša s njo. Na svidenje! Zaveden mladenič v imenu več faranov.

Iz Koroškega. Zeppelin napravlja velike zrakoplove za vojsko. Jaz pa sem vstvaril majhen „luftbalonček“ za sledovanje prvakov. Ljubi „Štajerc“, bodi moj spremljevalec na visokem potu! Prej da odjadrava čez hribe in doline, ne pozabi na krtačo —. Kaj ne, ljubi „Štajerc“, kako mirno in tiho se hujčkava naprej z mojim balončkom! Že se nama bliža velikan „Ober“ in kmalu priplujeva v luko na gori „Majcen“. To fri hitro od hriba do hriba! Zdaj pa le paziva; sapo še spustim, tako, ffff —. Drživa se za ograjo korpiča. Eden trenutek še; hoap —. Čolnice milega neba je trknil ob tla, tik zale kapelice pred — Lipejevega fotografa, ki je ravnokar nastavljal škatelco pred zbrane „čirfatarje“. Potem nekaj zaskeblne — luftbalonček z dvema popotnikoma je bil portiran. To sliko bi še „kovači na Weitstach“ ne dobili od Lipeja, ker bi ta zavoljo nekega gospoda v B. najbrž rkel, da on ni fotograf in da zrakoplova še videl ni. Ljubi „Štajerc“, nama danes ni mar za Lipejevo „luftbalon fotografijo“, ker se nama tukaj na gori prijazno nudi krasna slika nature: panorama prelepe Cvetlične doline. Zares je lepa ta dolina. V poletnem času jo kinčajo zlatorumena polja in zeleni travniki z nepreštetimi cveticami. V solnčnem žarku bliščeči biser — šumeča „Draga“ — povekša njeno lepoto in ji daje bogato rodovitnost. Nizko gorovje na severu brani mrzlemu vetru. Ob južni meji puhtijo gozdne stene, sveži zrak za njimi pa stražijo divjo-romantični stolpi visokih skalnatih planin. Ja ljubi „Štajerc“, naj le držijo večno stražo in pretijo prvaškemu sovražniku, ki že davno preži na ta lepi košček naše prelube domovine. Onkraj prelaza „Ljubček“ se zbirajo prvaški „srpi“ ter študirajo zvite napade, da bi ob priliki (morebiti že v vigradi) zamogli spraviti domačine v znani „belgradski rog“ in jih pobratiti z „črnogorskimi“ ovčjimi tatovi. Nekaj časa sem že sejejo prvaški poslanci, dohtarji in duhovniki, ljuliko sovraštva in razprtije med dolinčane, s prvaškim rubelnom pa podkupujejo posameznike kakor tudi cele občine. Zato ni čuda, da se vedno množi število onih političnih Efialtov, ki v prvaškem časopisju in ob volilnem času kažejo sovražniku pot skoz sotesko „Ljubček“ v našo domačo dolino. Pa kaj bom na dolgo tužno majko pel. Za danes končam z krepkim: „Fej, prvaški Efialti!“

(Prihodnjič dalje.)

Na gori „Majcen“ na Koroškem. Ljubi „Štajerc“, splošni pregled na našo dolino je naravno krassen in ni poštenega domačina, ki bi mu ne izbudil ta naravni vtis neki mili čut: domoljublje. In vendar se še najdejo ljudje, katerim je ta imeniten čut že davno umrl, ker drugače bi jih ne mogli najti v društvu prvaških izdajalcev, kjer se v Judeževi koči veselijo, ker so lahkomišleci: brate v srbsko politiko vpregli in celo občinsko oblast takorekoč pod „tubo oblast“ spravili. Balonček je že naplizen, ljubi „Štajerc“, odriniva jo proti zahodu tja na vrh „Mačehe!“ Prav, da tudi veter iz soteske „Kajpaše“ moj zračni motorček tišati pomaga, bova pa prej najin cilj dosegla. Ljubi „Štajerc“, „Mačeha“ je

kakor zdaj vidiš tudi lepi prostorček za ogled naše doline. Nastaviva najine „perspetline“ na ono veliko vas, ki leži tik železniškega predora. Tam jo znajdejo vrli naprednjaki, ko jih število po otvoritvi zasebne prvaške šole, vidno narašča. Kadar bode spiral prvaški pop svojo hujškarijo v reki Stiks, bodo pa tudi njegovi podrepani spoznali, da jih je minuli črnosuknež leta in leta za nos vodil. Tedaj bodo peli po gostilnah namesto „Hej Slovani“ le „Heil Rožani“. Marsikateri posili-prvak pa črnobelo prvaštvo ki se mu na jezik nastavlja že zdaj ostudno „ožmaha“. — Kaj pa je tukaj spodaj? To je tovarna za žreblje in žico. Cela okolica ima mnogo koristi od tega podjetja. Naj bi se kmeti in delavci vedno spominjali, da je nemški napredek v „Cvetlični dolini“ potrebnejši, nego prvaška politika in farsko hujskanje, od katerih ni kaj odgrizniti. Zavoljo tukajšnjega nemškega pevskega društva menda neki učitelj v „Š-Miru“ ropota Lorenc, zakaj ne tožiš, če nisi ti oče gotovih „Mirovih“ člankov?! „Fiini“ — zazvižgalo je, vlak drdra naprej po progi v izhodno dolino, hajd z balončkom za njim! Ha, došla sva ga, a on se vstavi v senci „pod goro“. Sto in sto nemških in slovenskih naprednih mož izstopi, ter gleda nekega „hausmastra“ v kuti, ki je povabil prvaško „inteligenco“ in njene kimavce, da bi Arnuževo prvaško bajto žegnali, pa niso prišli, ker jim je srce v hlače ušlo...

Podgorje v Rožu. (Lep patrijot!) Sprejeli smo in moramo brez opombe objaviti sledeči uradni popravek: „Štev. 229. Uredništvu „Štajerca“ v Ptuj. V zmislu § 19 tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaše poročilo „Podgorje v Rožu“ (Lep patrijot!)“ v štev. 50 Vašega lista z dne 13. decembra t. l.: Ni res, da „se mi ni zdelo vredno prirediti ob priliki 60 letnice velike maše in da je bila navadna maša“, res pa je, da sem opravil slovesno sv. mašo s „Te Deum“. Ni res, da „sem po maši pustil luči ugasniti in odšel od oltarja“, res pa je, da se le po mojem odhodu od oltarja je mežnar sveče pogasil. — Župnijski urad Podgorje v Rožu, dne 17. decembra 1908. Jan Drunecki, župnik.

Novice.

Srečno novo leto

1909

želi vsem prijateljem

uredništvo in upravništvo „Štajerca“.

Kmet — prodan in izdan! Opetovano že smo naglašali in dokazovali, da so prvaški državni poslanci le ponižni hlapi vlade, ki jih zna vedno v svoj voz upreči, kadar se gre za vlado in proti ljudstvu. To so prvaški že ob priliki razprav glede avstro-ogrské nagodbe pokazali. Najprej so bili klerikalni in liberalni poslanci strastni nasprotniki avstro-ogrské nagodbe in v državnozbornem volilnem gibanju so opetovano povedali, da se bodejo proti nje borili. Ko pa je prišel odločilni trenutek, zbežal je hofrat Ploj v gostilno, namesto da bi glasoval proti vladi, klerikalni poslanci pa so bili celo tako politično predrzni, da so naravnost za vlado vzdignili svoje roke... Slična, a še grša je bila ta prvaška komedija ob priliki obravnavanja dovolitvene postavé (Ermächtigungsgesetz) v državni zbornici. Kakor znano, daje ta postava vladi pravico, nadaljevati trgovinska pogajanja, odnosno podaljšati nesrečno trgovinsko pogodbo z Srbijo. Po tej pogodbi ima Srbija, ki stoji danes skoraj v vojski proti naši monarhiji, pravico, tvažati k nam velike množice zaklane živine in tekmovati na ta način z našo domačo živinorejo. Mi, ki dobro vemo, da je živinoreja edina panoga kmetijstva, ki donša vsaj malenkostni dobiček in da pade kmetijstvo s svojo živinorejo, mi smo bili od začetka sem hudi nasprotniki srbske pogodbe. Tudi klerikalci so se